

Kemikaliekontrollen i finansåret 1964-65

Ved *J. L. Schnicker*

Den 28. august 1964 udstedte landbrugsministeriet en tillægsbekendtgørelse omfattende ændringer i og tilføjelser til listen til § 17 i landbrugsministeriets tillægsbekendtgørelse af 5. august 1963 såvel vedrørende afsnit 1, deklarationsnavne, der skal anvendes ved angivelse af indholdet af de anførte stoffer, som vedrørende afsnit 2, deklarationsnavne, der kan anvendes ved angivelse af indholdet af de anførte stoffer.

Den 18. december 1964 udstedte landbrugsministeriet en tillægsbekendtgørelse til bekendtgørelse nr. 289 af 25/9-61, i henhold til hvilken følgende stoffer henføres under bekæmpelsesmiddelovgivningens bestemmelser: 1. stoffer til bekæmpelse af regnorme, 2. stoffer til bekæmpelse af alger på urtepotter, i svømmebassiner og fontæner samt nederst på drivhuse, 3. stoffer, der anvendes til imprægnering af uld, således at ulden bliver uanvendelig som føde for møl, 4. insektpulver til burfugle og 5. patte-salve til køer til forebyggelse af, at visse markfluer spreder »sommermastitis«. »Tvangsmodningsmidler« skal benævnes »nedvisningsmidler«, og naftalin og paradiklorbenzol blev slettet af listen til § 5.

En bestemmelse om, at etiketten til et bekæmpelsesmiddel skal være således fastgjort på emballagen, at den normalt vil blive siddende, indtil midlet er opbrugt, hvilken bestemmelse fandtes i landbrugsministeriets cirkulære af 1. november 1954 til fabrikanter og forhandlere m.m. af bekæmpelsesmidler, blev optaget i ovennævnte tillægsbekendtgørelse af 18. december 1964 ligesom en bestemmelse om, at bekæmpelsesmidler i fareklasse A kan anvendes af kommunalt ansatte personer til bekæmpelse på vedkommende kommunes egne arealer og en bestemmelse om, at personer, som må anvende bekæmpelsesmidler i fareklasserne X og A, ikke må udlevere sådanne bekæmpelsesmidler til uvedkommende.

Tillægsbekendtgørelsen fastlagde endvidere regler for etikettering af bekæmpelsesmidler,

som indleveres til afprøvning på statsinstitutionerne med anerkendelse for øje, og af bekæmpelsesmidler, som udleveres til privat afprøvning, således at sådanne midler altid skal være forsynet med en af landbrugsministeriets gift-nævn godkendt etikette, hvad enten midlerne allerede er klassificeret af nævnet eller ej. Bestemmelsen tager bl.a. sigte på at undgå overtrædelser af giftlovgivningen, idet bekæmpelsesmidler, som indeholder stoffer optaget på giftlovgivningens lister, omfattes af giftlovgivningens regler, såfremt de ikke opfylder de i medfør af bekæmpelsesmiddelovgivningen fastsatte bestemmelser til imødegåelse af den med deres anvendelse forbundne giftfare. Grundet på kontrollens overflytning til den nye laboratoriebygning beliggende Skovbrynet 12 i Lyngby blev den afgift, som skal betales af fabrikanter og importører af bekæmpelsesmidler forhøjet fra 1¼ pct. til 2 pct. og maksimalafgiften fra kr. 8.800 til kr. 10.000, således at de forhøjede afgifter første gang finder anvendelse på de afgifter, der beregnes på grundlag af omsætningen i 1965, og som forfalder til betaling den 1. marts 1966.

På foranledning af en forespørgsel fra landbrugsministeriet meddelte indenrigsministeriet efter forhandling med sundhedsstyrelsen, at bestemmelsen i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 304 af 9. oktober 1961 om anvendelse af visse gifte og sundhedsfarlige stoffer om, at nærmere angivne sundhedsfarlige organiske opløsningsmidler ikke må forefindes i aerosolbeholdere, ikke omfatter sundhedsfarlige organiske opløsningsmidler i aerosolbeholdere med bekæmpelsesmidler, idet der for bekæmpelsesmidler er fastsat bestemmelser i bekendtgørelse nr. 289 af 25. september 1961, med tilføjelse, at sundhedsstyrelsen i den over sagen indhente-de erklæring udtalte, at man ville finde det meget uheldigt, hvis landbrugsministeriets gift-nævns behandling af konkrete tilfælde skulle føre til, at bekæmpelsesmidler indeholdende

sundhedsfarlige organiske opløsningsmidler af nævnte fareklasse godkendes i aerosolbeholdere, idet den reelle begrundelse for nævnte bestemmelse formentlig er lige så tungtvejende, når det drejer sig om et bekæmpelsesmiddel.

Med en skrivelse af 5. december 1964 fastlagde landbrugsministeriet en af kemikaliekontrollen udarbejdet analysemetode for dimethoat, og ved klassificeringen af dimethoatholdige midler meddelte landbrugsministeriets giftnævn, at forudsætningen for klassificeringen var, at indholdet af fosforholdige urenheder beregnet ved forskellen mellem teknisk dimethoat og dimethoat, begge dele bestemt efter den af landbrugsministeriet fastlagte analysemetode, ikke overstiger 15 pct. af det deklarerede indhold af dimethoat i midlet, ligesom giftnævnet meddelte, at denne forudsætning også skal opfyldes efter en eventuel holdbarhedsfrists udløb. Et par firmaer ansøgte om forhøjelse af den i henhold til § 18, stk. 1, g, i bekendtgørelse nr. 289 af 25/9-61 indrømmede latitude på ± 5 pct., til $+ 10$ pct. og $\div 5$ pct., hvilken ansøgning blev anbefalet af giftnævnet. Kontrollen oplyste overfor landbrugsministeriet, at en sådan forhøjelse af latituden dels ville bevirke, at holdbarhedsfristen kan sættes i vejret, dels en forøget risiko for, at der sker overskridelser af den af giftnævnet fastsatte 15 pct. grænse for urenheder. Landbrugsministeriet udvidede latituden som ansøgt af firmaerne og tilføjede, at landbrugsministeriet under hensyn til giftnævnets krav om, at 15 pct. grænsen for indhold af fosforholdige urenheder overholdes også efter en eventuel holdbarhedsfrists udløb, havde pålagt kemikaliekontrollen også efter holdbarhedsdatoens udløb at udtage prøver til analyse med henblik på undersøgelse af, hvorvidt giftnævnets krav overholdes, og at der, såfremt kravet ikke overholdes, vil blive gjort ansvar gældende mod firmaerne.

Ukrudtsbekæmpelses- og nedvisningsmidler

Hos et selskab forefandtes natriumklorat indkøbt i tromler forsynet med en etikette »Må ikke udleveres til forbrugere. Kun til videre-

fabrikation (ompakning)«. Varen blev importeret fra udlandet og blev i dansk havn forsynet med omtalte etikette. Importøren havde tilsendt selskabet den etikette, som importøren havde fået godkendt af landbrugsministeriets giftnævn, for at selskabet kunne ansøge giftnævnet om godkendelse af egen etikette, men selskabet udleverede natriumkloratet til f.eks. andre forhandlere, kun forsynet med ovennævnte etikette. Selskabet, som tidligere havde forhandlet bekæmpelsesmidler, og som fra kemikaliekontrollen havde fået landbrugsministeriets bekendtgørelser tilsendt, erklærede, at selskabet ikke havde været klar over bestemmelsernes eksistens, og at man f.eks. regnede med, at den årlige afgift for natriumklorat, som blev forhandlet af selskabet, var inkluderet i årlig afgift til »Tilsynet med handel med gødningsstoffer og grundforbedringsmidler«. Importøren bekræftede til politirapport, at importøren havde tilsendt selskabet en af giftnævnet godkendt etikette, således at selskabet havde noget at gå efter, når selskabet ansøgte giftnævnet om klassificering og godkendelse af egen etikette, og kemikaliekontrollen meddelte politimesteren, at man formentlig ikke skulle lægge alt for stor vægt på selskabets udtalelse om, at afgift betalt i henhold til lovgivningen om gødningsstoffer og grundforbedringsmidler skulle dække afgift af et bekæmpelsesmiddel, som er et totaludryddelsesmiddel for al vegetation. Selskabet vedtog en bøde på 300 kr. og betalte den importpartiet påhvilende afgift.

Hos en købmand, som havde politimesterens tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse B, således at han var i besiddelse af landbrugsministeriets bekendtgørelse, forefandtes en brudt og delvis tømt pakning natriumklorat, som var indkøbt hos ovennævnte selskab. Købmanden havde telefonisk forespurgt kontrollen, om han måtte sælge sådanne pakninger, hvilket blev besvaret benægtende, hvorpå han fik meddelelse om, hvorledes han kunne få tilladelse til udvejning af natriumklorat. Købmanden benægtede den telefoniske samtale, hvortil kontrollen kun kunne udtale, at en person, som havde udgivet sig for at være

købmanden, en nærmere angivet dato, telefonisk havde bedt kontrollen om vejledning i forhandling af natriumklorat i løs vægt. Købmanden vedtog en bøde på 200 kr.

Midler til bekæmpelse af møl, fluer, utøj m.m.

I en annonce vedrørende et fluebekæmpelsesmiddel i aerosolform stod anført, at man trygt kunne anvende aerosolen, selv hvor mad står fremme, og at midlet havde en supereffektivitet, men alligevel var helt uskadeligt også for børn og husdyr. Annoncen var udformet af et her-værende annoncebureau efter anmodning fra den udenlandske fabrikant, der forinden offentliggørelsen havde forelagt den for importøren af flueaerosolen. Midlet, som af landbrugsministeriets giftnævn var henført til fareklasse C, var af nævnet krævet forsynet med en etikette med angivelsen: »Sprøjt ikke på levnedsmidler« efter ordet »Forsigtig«. Angivelsen i den nævnte annonce om, at bekæmpelsesmidlet kan anvendes, selv hvor mad står fremme, og at bekæmpelsesmidlet alligevel var helt uskadeligt for børn og husdyr, måtte efter landbrugsministeriets opfattelse betragtes som en angivelse, der kunne forringe betydningen af de bestemmelser, der fastsættes af landbrugsministeriets giftnævn, nemlig den af nævnet som ovenfor omtalt krævede advarselstekst, hvorfor der forelå en overtrædelse af § 9, stk. 1, sidste punktum i lov nr. 118 af 3/5-61. Importøren måtte mene, at det var den udenlandske fabrik, som havde ansvaret for annoncens affattelse, og landbrugsministeriet måtte mene, at ansvaret måtte påhvile importøren, som havde modtaget giftnævnets meddelelse om klassificeringen af det pågældende fluebekæmpelsesmiddel og om kravet til advarselsteksten, og som i hvert fald ved efter forevisning af annonceudkastet at have godkendt dette havde medvirket ved annoncens affattelse. Der blev rejst tiltale, og efter at dommeren havde udtalt, at det fulde ansvar for annoncens affattelse måtte påhvile importøren, som ved gennemsyn af den danske tekst havde godkendt denne, vedtog importøren en bøde på 500 kr.

Midler til bekæmpelse af varmbloedede dyr

Et firma forhandlede warfarinholdige havregryn til bekæmpelse af rotter i pakninger indeholdende 10 poser à 500 g. Papirposerne var af så tynd kvalitet, at de gik i stykker, blot man forsøgte at få poserne ud af forsendelsesemballagen. Papirposerne var ikke godkendt af landbrugsministeriets giftnævn. Firmaet forklarede til rapport, at den egentlige emballage bestod af en solid papemballag, at det ikke var hensigten, at brugeren skulle udtage papirposen af papemballagen, samt at firmaet havde indsendt såvel papirpose som papemballag til landbrugsministeriets giftnævn for at få tekst og brugsanvisning godkendt. Endvidere var firmaet overbevist om, at den sagen vedlagte iturevne papirpose havde været udsat for ekstraordinær hård behandling. Kontrollen måtte fastholde, at poserne skulle være af så stærk kvalitet, at de skulle kunne forhandles og udleveres til forbrugere uden at gå itu, og landbrugsministeriets giftnævn måtte fastholde, at nævnet ikke havde godkendt poserne, som end ikke havde været indsendt til nævnet. Der blev rejst tiltale mod firmaet for overtrædelse af § 14, stk. 1 og § 19, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 289 af 25/9-61, og de 9 resterende poser i en papemballag blev forelagt i retten, som fastslog, at emballagen var uforsvarlig, og firmaet vedtog en bøde på 1000 kr.

På et kommunekontor forefandtes 9×1/1 flaske »Thalliumsulfat 0,5 pct. til rotter« leveret fra et apotek og forsynet med en gul etikette med apotekets navn, bekæmpelsesmidlets ovennævnte betegnelse samt med en særskilt etikette forsynet med døddningehoved og ordene »Stærk gift« i gult tryk på sort bund. Landbrugsministeriets giftnævn ville ved ansøgning om klassificering af ovennævnte bekæmpelsesmiddel have afvist klassificeringen, idet landbrugsministeriets giftnævn ikke tillader, at thalliumsulfatholdigt giftvand til udryddelse af rotter indeholder mere end 0,25 pct. thalliumsulfat. Midlet med indhold af 0,25 pct. ville være blevet henført til fareklasse A, og nævnet ville endvidere have krævet en advarsel, i hvilken bl.a. stod anført: »Må kun anvendes som drikkegift

til bekæmpelse af rotter og kun på steder, hvor korn- og foderstoffer opbevares. Midlet må ikke anvendes til forgiftning af lokkemad. Drikkeskålene skal henstilles således, at uvedkommende og husdyr ikke har adgang til dem.« Apoteket var fuldt orienteret om, at bekæmpelsesmidler til udryddelse af rotter, mus, mosegrise og muldvarpe ved lov nr. 118 af 3/5 1961 var henført fra indenrigsministeriets til landbrugsministeriets forretningsområde, bl.a. fordi apoteket, forinden leveringen af ovennævnte rottebekæmpelsesmiddel til vedkommende kommune-kontor, gennem kemikaliekontrollen havde fået anvisning på at ansøge landbrugsministeriets giftnævn om klassificering af og godkendelse af etikette til et 2 pct. thalliumsulfatholdigt bekæmpelsesmiddel mod muldvarpe og havde bragt dette forhold i orden. Kontrollen anmodede vedkommende politimester om at rejse tiltale mod apoteket og søge sagen afsluttet med en bøde på ikke under 500 kr. Ved indstillingen tog kontrollen hensyn til, at apoteket havde bragt et bekæmpelsesmiddel på markedet, som landbrugsministeriets giftnævn ville have afvist klassificeringen af, og idet midlet tillige var bragt på markedet i pakninger, som ikke opfyldte de i medfør af bekæmpelsesmiddellovgivningen af landbrugsministeriets giftnævn fastsatte bestemmelser til imødegåelse af den med dets anvendelse forbundne giftfare. Da thalliumsulfat er optaget i liste IA i lov nr. 119 af 3/5-61 om gifte, havde apoteket ved udleveringen af bekæmpelsesmidlet til kommune-kontoret tillige overtrådt denne lovgivning, men kontrollen meddelte politimesteren, at der intet ville være at erindre imod, at der ikke tillige blev rejst tiltale mod apoteket for overtrædelse af denne lovgivning, fordi politiet, dersom apoteket eller kommune-kontoret havde henvendt sig til dette for at få underskrevet en rekvisitionsblanket, skulle have afvist at underskrive en sådan, men skulle have henvist rekvirenten til at anvende de i handelen værende, af landbrugsministeriets giftnævn klassificerede bekæmpelsesmidler. Apoteket vedtog bøden.

En sekretær for en grundejerforening indsendte gennem vedkommende politimester an-

dragende om tilladelse til grundejerforeningen til indkøb af bekæmpelsesmidler i fareklasse A til bekæmpelse af muldvarpe og mosegrise i parceller hørende til grundejerforeningen. Landbrugsministeriets giftnævn udtalte, at giftnævnet af de grunde, der førte til forbudet mod anvendelse af A-midler i privathaver m.v., ikke fandt det forsvarligt, at det tillades grundejerforeninger at indkøbe og anvende A-midler i medlemmers have. Landbrugsministeriet fandt herefter ikke grundlag for at tiltræde, at grundejerforeningen eller enkelte grundejere får tilladelse til at anvende bekæmpelsesmidler i fareklasse A i haver o.lign., men måtte henvise de pågældende til i overensstemmelse med § 26, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 289 af 25/9-61 at entrere med en person (eller et firma), der erhvervsmæssigt udfører bekæmpelse for andre.

Ansvarsbestemmelserne

To drenge mellem 5 og 10 år havde i et ubeboet hus, som stod tomt og tildels som en ruin uden lås eller vinduer, fundet 2 stk. 5 liters tildels tomme dunke, som havde indeholdt AKI parathion 35. Den ene af drengene havde benyttet den ene af dunkene til at øse vand fra en dam op i en kande, som han anvendte til at bære vandet hjem i til faderens ejendom, og hvilket vand blev benyttet til drikkevand til faderens 2 grise, som døde. Huset, i hvilket de tomme dunke blev forefundet, havde været beboet af en af et tærskeselskab ansat sprøjtemand, som var afgang ved døden. Der blev rejst tiltale mod formanden for tærskeselskabet, idet tærskeselskabet havde undladt at tilintetgøre tom emballage til et bekæmpelsesmiddel i fareklasse A, som var forsynet med en af landbrugsministeriets giftnævn godkendt etikette, som bl.a. indeholdt følgende forskrift: »Tom emballage knuses og tilintetgøres«, og formanden vedtog en bøde på 200 kr. Da den brugsforening, i hvilken ovennævnte bekæmpelsesmiddel i fareklasse A var købt, ikke havde forsynet dunkene med brugsforeningens navn og adresse, blev der også rejst tiltale mod brugsforeningen, som vedtog en bøde på 50 kr.

En desinfektør havde til direktoratet for ar-

bejdstilsynet på en anmeldelsesblanket svarende til bilag B i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 305 af 9/10-61 om fremstilling, udlevering og opbevaring af gifte og sundhedsfarlige stoffer anmeldt, at han anvendte thalliumsulfat, som blev blandet på tørt brød, til udryddelse af rotter og mus. Blanketten var blevet undertegnet af arbejdstilsynet, og desinfektøren var derved i stand til lovligt at indkøbe thalliumsulfat. Desinfektøren havde derimod ikke ansøgt landbrugsministeriets giftnævn om klassificering af et rottebekæmpelsesmiddel med indhold af thalliumsulfat eller om godkendelse af etikette og brugsanvisning for dette, hvorfor dette middel hverken måtte forhandles eller anvendes erhvervsmæssigt til bekæmpelse af rotter. Desinfektøren udlagde franskbrødsterner vædet i en opløsning af stoffet ved skarnkasser. Det skal bemærkes, at thalliumsulfatholdigt giftvand til rotter af landbrugsministeriets giftnævn ville være blevet henført til fareklasse A, samt at nævnet ved godkendelse af etiketter til thalliumsulfatholdigt giftvand fastlægger, at midlet kun må anvendes som drikkegift til bekæmpelse af rotter og kun på steder, hvor korn eller foderstoffer opbevares, at midlet ikke må anvendes til forgiftning af lokkemad, og at drikkeskålene skal henstilles således, at uvedkommende og husdyr ikke har adgang til dem. En del af det omhandlede bekæmpelsesmiddel blev overladt til en varmemester, der havde oplyst, at han skulle bruge midlet til udryddelse af omstrefjende rotter, men midlet blev imidlertid anvendt til udlægning mod vilde duer med det resultat, at et betydeligt antal duer døde af forgiftning. Der blev rejst tiltale mod desinfektøren for overtrædelse af § 19, stk. 1 og § 31, stk. 1 og stk. 5 i bekendtgørelse nr. 289 af 25/9-61, og der blev rejst tiltale mod varmemesteren for overtrædelse af jagtlovgivningen, og sagerne blev afsluttet med vedtagelse af bøder på henholdsvis 300 og 150 kr.

En gårdejer plejede hvert år i juni at låne en husejer parathion, som var indkøbt af gårdejeeren, idet husejeren skulle benytte parathionen til sprøjtning af frugttræer ved sin bopæl. I 1964 blev husejeren fundet død efter indtagelse

af parathion. Idet landbrugsministeriet gik ud fra, at afdødes anvendelse af det udleverede parathion ikke var erhvervsmæssig, og/eller at frugttræerne stod i afdødes private frugthave, oplyste landbrugsministeriet politimesteren om, at der forelå overtrædelse af § 26, stk. 1 og/eller stk. 2 i bekendtgørelse nr. 289 af 25/9-61, til hvilken overtrædelse gårdejeeren havde medvirket, hvorfor landbrugsministeriet anmodede politimesteren om at rejse tiltale mod gårdejeeren, som vedtog en bøde på 100 kr. Sagen gav anledning til, at bekendtgørelsens § 28 blev ændret, således at det blev tydeliggjort, at lovlige forbrugere af bekæmpelsesmidler i fareklasserne X og A ikke må udlevere sådanne bekæmpelsesmidler til uvedkommende, og at de ikke må udlevere bekæmpelsesmidler i fareklasserne X, A og B til personer under 16 år.

Udenfor et garageanlæg få meter fra landevejen forefandt kemikaliekontrollen en tom 5 liter dunk, som havde indeholdt Meta-Systox SO. Den indeholdt en rest på 25 ml. Garageanlægget tilhørte en maskinstation, men da ejeren ikke var hjemme, medtog kontrollen dunken. Dunken, som var forsynet med den af landbrugsministeriets giftnævn godkendte etikette, på hvilken bl.a. anføres: »Overtrædelse af nedenstående ifølge lov fastsatte forskrifter kan medføre straf. Skal opbevares utilgængeligt for børn. Eventuel restbeholdning opbevares omhyggeligt. Tom emballage uskadeliggøres (bedst ved nedgravning)«, var blevet glemt af ejeren som følge af, at der blev rettet henvendelse til ham, medens han opholdt sig ved garagen. Den var sat uden for garagen, for at han, når han forlod garagen, kunne tage den med til sin bolig til opbevaring for senere nedgravning. Ejeren vedtog en bøde på 50 kr., og en kornhandler, som ikke havde forsynet dunken med forhandlerens navn og forretningsadresse, blev ligeledes pålagt en bøde på 50 kr.

En folkepensionist havde efterladt en taske indeholdende et rottebekæmpelsesmiddel i fareklasse B på en parkeret knallert, som var stillet ved kantstenen på en gade. Københavns politi anmodede kontrollen om en udtalelse, som gik ud på, at midlet var forsynet med en af land-

brugsministeriets giftnævn godkendt etikette med angivelse »Fareklasse B«, med ordet »gift« i hvid skrift på sort bund og bl.a. med følgende tekst: »Advarsel«, »Præparatet er giftigt for mennesker og husdyr. Overtrædelse af nedenstående ifølge lov fastsatte forskrifter kan medføre straf. Skal opbevares utilgængeligt for børn«, og at folkepensionisten havde overtrådt bestemmelsen i bekendtgørelse nr. 289 af 25/9-61 om, at det er forbudt at henstille bekæmpelsesmidler, som kan medføre fare, på tilfældige steder uden tilsyn. Politiet rejste tiltale mod folkepensionisten, som vedtog en bøde på 100 kr., heraf 50 kr. for overtrædelse af færdselsloven og 50 kr. for overtrædelse af bekæmpelsesmiddeloven.

I en brugsforening, som var under ombygning, opbevaredes brugsforeningens giftskab i uddelerens privatkælder. I denne kælder forefandt 1/1 flaske forsynet med en hvid etikette med blækantegning »C-Tox« og med rester af bandarole mærket »Dansk frugtvinafgift klasse 1 og 2- $\frac{3}{4}$ «, og samme sted opbevaredes 1/1 flaske forsynet med originaletikette til en dansk frugtvin, hvilken flaske indeholdt terpentin. Uddeleren forklarede, at begge flasker var hans private, og at »C-Tox« og terpentin var påhældt flaskerne, inden ikrafttrædelse af landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 289 af 25/9-61 og indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 305 af 9/10-61. Kontrollen meddelte politimesteren, at C-Tox 53 mod orm i træværk kom på markedet i 1954 forsynet med en af landbrugsministeriets giftnævn godkendt etikette bl.a. med angivelse »Tom emballage uskadeliggøres«, og at bekæmpelsesmidlet af forbrugeren kun må opbevares i den originale pakning, hvori midlet er indkøbt, og kontrollen indstillede, at sagen blev afsluttet med en bøde på 100 kr. Grundet på uddelerens påstand om, at terpentin var påhældt en frugtvinflaske, forinden terpentin blev optaget på giftlovgivningens liste II, ville kontrollen ikke insistere på, at der blev rejst tiltale mod uddeleren for dette forhold, dersom dette kunne tiltrædes af politimesteren. Der blev rejst tiltale for begge forhold, uddeleren vedtog indenretlig en bøde på 150 kr., og

de 2 vinflasker blev konfiskeret med henblik på tilintetgørelse.

Kontrol med handel med bekæmpelsesmidler, gifte og sundhedsfarlige stoffer

Den 31. marts 1965 havde 31 forhandlere tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse X, 2250 til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse A og 2222 til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse B.

Kontrollen har besøgt 2235 forhandlere fordelt over 43 politikredse. Der konstateredes overtrædelse af bekæmpelsesmiddeloven i 583 tilfælde (26,1 pct. af de besøgte) og af giftloven i 487 tilfælde (21,8 pct. af de besøgte).

24 handlende forhandlede bekæmpelsesmidler i fareklasserne A og B uden tilladelse, 156 forhandlede bekæmpelsesmidler i fareklasse B uden tilladelse, og 24 handlende med bekæmpelsesmidler i fareklasse A, selv om de kun havde søgt og fået tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse B.

98 handlende forhandlede sundhedsfarlige stoffer i flasker, der normalt anvendes i husholdningen til drikkevarer, medicin og midler til brug ved madlavning, 142 forhandlede sundhedsfarlige stoffer, som var etiketteret med en almindelig, hvid etikette, 84 benyttede forkert udformede etiketter, og 321 benyttede etiketter, som kun opfyldte hidtil gældende bestemmelser.

Der er optaget 542 politirapporter (360 for overtrædelse af bekæmpelsesmiddeloven og 184 for overtrædelse af giftloven), og sagerne er afsluttet med bøder eller advarsler. I de øvrige tilfælde har kemikaliekontrollen meddelt advarsler.

Detailhandelens salg af bekæmpelsesmidler

Et selskab, som havde landbrugsministeriets tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse X, havde udleveret Cyana til 2 gartnerne, som i 1932 og 1948 havde fået sundhedsstyrelsens tilladelse til at foretage rygning med blåsyre i væksthuse og lignende steder, hvilke tilladelser bortfaldt med udstedelsen af

landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 325 af 1. november 1954. Den ene gartners forældede tilladelse var endog ikke forevist ved indkøbet. Der blev rejst tiltale mod selskabet, som indenretlig vedtog en bøde på 500 kr. Sagerne mod gartnerne blev afsluttet med udenretlige advarsler.

Et selskab, som havde landbrugsministeriets tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse X, havde udleveret 40×500 g Cyana uden at indføre udleveringen i den af kemikaliekontrollen til selskabet autoriserede protokol og uden at have kvitteringer fra forbrugerne for modtagelsen af disse 40 pakninger Cyana. Det oplystes, at kun personer, der har landbrugsministeriets tilladelse til at anvende Cyana, havde fået midlet udleveret. Landbrugsministeriet meddelte selskabet en alvorlig misbilligelse og meddelte, at der ved fremtidig konstatering af overtrædelse af bestemmelserne vil blive rejst tiltale mod selskabet med påstand om idømmelse af bøde.

Landbrugsministeriet anmodede kemikaliekontrollen om at meddele samtlige forhandlere af bekæmpelsesmidler i fareklasse X følgende:

»Ifølge § 23, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 289 af 25. september 1961 er det pålagt forhandlerne af bekæmpelsesmidler i fareklasse X at føre bog over ethvert køb og ethvert salg af disse midler. Om bogføringen er bl.a. bestemt, at den skal ske på en sådan måde, at forhandlerens beholdning af X-midler til enhver tid klart fremgår af bogen, og den bogførte beholdning skal til enhver tid nøje svare til forhandlerens faktiske beholdning. Den beholdning, der er tale om i bekendtgørelsen, er den beholdning, som beror på det pågældende udsalgssted, og for at den bogførte beholdning kan stemme overens med den faktiske beholdning, er det nødvendigt, at også anden tilgang og afgang fra beholdningen end køb og salg noteres i bogen«.

En frøhandler, som havde landbrugsministeriets tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse X, havde udleveret nogle pakninger Cyana, Larvacide og metylbromid uden at indføre udleveringerne i den af kemi-

kalieprotokollen autoriserede protokol og uden at have fået forbrugernes kvittering for modtagelsen. Midlerne var udleveret til forbrugere, som havde landbrugsministeriets tilladelse til at anvende sådanne. Frøhandleren blev pålagt en bøde på 200 kr.

Et selskab opbevarede defekte originalpakninger af bekæmpelsesmidler i fareklasse C i sække, som på siderne var forsynet med selskabets navn, hvilke sække sædvanligvis anvendtes til hønsefoder. Den ene sæk var forsynet med et bindemærke til Tillantin-afsvampet korn, som var forsynet med blækantegning »Gesarol«, de 2 sække var forsynet med selskabets bindemærke mærket »O B 21 puder«, den fjerde sæk var forsynet med et lignende bindemærke mærket »Tiourinstof«, og i denne var anbragt en jutesæk, som var defekt i bunden, og som ikke var forsynet med etikette af nogen art, men som skulle indeholde tiourinstof til bekæmpelse af fluelarver på møddinger. Selskabet kunne ikke oplyse noget om, hvornår tiourinstoffet var indkøbt. Selskabets lager af bekæmpelsesmidler i fareklasse A var ikke forsynet med selskabets navn og adresse. Endelig havde selskabet leveret en mølle 50 kg natriumklorat uden fremstillingsdato. Selskabet havde leveret møllen løse etiketter, godkendt af landbrugsministeriets giftnavn til selskabet til natriumklorat, til brug ved udstykning på møllen. Selskabet blev pålagt en bøde på 300 kr., og det blev indskærpet selskabet, at de etiketter, som landbrugsministeriets giftnavn havde godkendt til natriumklorat à 50 kg, kun var godkendt til originalpakninger fremstillet af selskabet, og at selskabet, dersom kunder ønskede natriumklorat i andre pakningsstørrelser, måtte ansøge landbrugsministeriets giftnavn om tilladelse til fremstilling af sådanne pakningsstørrelser.

Mølleren, som havde ompakket natriumklorat i mindre pakninger, og som havde forsynet disse med etiketter modtaget fra selskabet, havde desuden åbnede originalpakninger af et ukrudtsbekæmpelsesmiddel, havde ikke forsynet sit lager af bekæmpelsesmidler i fareklasse A med møllens navn og adresse og havde bekæm-

pelsesmidler i fareklasse C i sit giftrum. Mølleren blev pålagt en bøde på 200 kr.

Et apotek, som havde fået landbrugsministeriets tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse A, havde udleveret 300 g 1 pct. strykninnitrat til udryddelse af muldvarpe, og opbevarede i sit giftskab en brudt originalpakning 80 pct. nikotin, nu kun indeholdende en rest på 100 g. Apoteket erkendte sig skyldig i overtrædelsen for så vidt angik strykninnitratopløsningen, idet apoteket ikke havde været opmærksom på, at bekæmpelsesmidler til udryddelse af muldvarpe var omfattet af bekæmpelsesmiddellovgivningens regler, selv om bekendtgørelsen var modtaget fra politimesteren, men apoteket kunne derimod ikke erkende sig skyldig i overtrædelsen for så vidt angik den brudte og omtrent tømte pakning 80 pct. nikotin, da denne vare ikke skulle sælges som bekæmpelsesmiddel men udelukkende som gift til brug for dyrlæger. Kontrollen henledte politimesterens opmærksomhed på, at den af landbrugsministeriet meddelte tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse A bl.a. var gjort betinget af, at forhandleren ikke har brudte pakninger med bekæmpelsesmidler på lager, at kontrollen ved et tidligere besøg på apoteket havde forefundet en anden brudt og delvis tømt pakning nikotin, for hvilket forhold kontrollen havde meddelt apoteket en advarsel, samt at det var kontrollen bekendt, at nikotin til dyrlægebrug skal opbevares i en standflaske etiketteret »Nicotinum venale«. Kontrollen indstillede, at sagen søgtes afgjort med en bøde på 200 kr., ved hvilken indstilling kontrollen tog hensyn til, at der er fast praksis for, at mindst denne bøde pålægges, når et bekæmpelsesmiddel bringes på markedet, forinden landbrugsministeriets giftnavn har klassificeret midlet og godkendt etikette og brugsanvisning til dette, hvortil kom, at det i den omtalte sag drejede sig om et bekæmpelsesmiddel, som landbrugsministeriets giftnavn ville have afvist klassificeringen af, medens der på den anden side blev taget hensyn til, at det kun drejede sig om et enkelt salg. Apoteket vedtog bøden.

En korn- og foderstofforretning havde ikke forsynet sit lager af bekæmpelsesmidler i fareklasse A med forhandlerens navn og forretningsadresse, og da kontrollen tidligere havde påtalt forholdet, blev forretningen pålagt en bøde på 50 kr.

Et apotek, som havde fået tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse B, opbevarede disse i et skab, som ikke var forsynet med ordet »Gift«, og som ikke var aflåset. Tilladelsen gives bl.a. på betingelse af, at bekæmpelsesmidlerne opbevares i aflåset giftskab. På forespørgsel oplyste de farmaceutiske visitatorer, at det ved visitats på apoteket over et år før kontrollens besøg var påtalt, at giftskabet ikke var mærket »Gift« efter afsluttet restaurering af træinventaret. Kontrollen anmodede om, at sagen måtte blive afsluttet efter politimesterens skøn. Apoteket vedtog en bøde på 80 kr.

En foderstofforretning opbevarede Tugon fluegift og Castrix musekorn uden at have giftskab og uden at have tilladelse til forhandling af bekæmpelsesmidler i fareklasse B. Kontrollen indstillede, at forretningen blev pålagt en bøde på 50 kr. Forretningen oplyste, at midlerne var til eget brug. Kontrollen meddelte, at Tugon fluegift kun må anvendes i stalde og udbad sig oplysning om, hvilke effekter forretningen havde påsmurt bekæmpelsesmidlet. Det blev oplyst, at fluegiften var blevet påsmurt vindueskarme og åbninger i lagerlokaler og siloer og ikke på en sådan måde, at det kunne komme i forbindelse med korn eller foderstoffer. Kontrollen anmodede derpå om, at der tillige måtte blive rejst tiltale for overtrædelse af ansvarsbestemmelserne og om, at sagen blev afsluttet med en bøde på ikke under 100 kr. Forretningen blev frifundet, idet retten fandt, at midlerne var opbevaret under iagttagelse af fornøden forsigtighed, medens retten helt tilside-satte overtrædelsen af ansvarsbestemmelsen. Sagen kunne ikke ankes, da kontrollen først fik sagens afslutning meddelt efter ankefristens udløb.

Lov om gifte og sundhedsfarlige stoffer

Et selskab havde udleveret 5 kg sublimat i en papirpose, hvilken emballage ikke opfylder kravet om, at enhver udlevering af gifte skal ske i stærk og forsvarligt tillukket emballage. Posen var desuden kun forsynet med en lille hvid seddel, hvorpå var maskinskrevet »Mercuric chloride 5. - Kgs.«, samt med et rundt mærkat med dødningshoved og ordet »veneno« i hvidt tryk på sort bund. Giften skulle have været forsynet med en etikette af stærk gul farve med giftens betegnelse, med selskabets navn og adresse og med et selvstændigt eller på etiketten trykt dødningshovedmærke og teksten »stærk gift« med gult tryk på sort bund. Der blev rejst tiltale mod selskabet med påstand om pålæggelse af en bøde af passende størrelse. Selskabet vedtog en bøde på 500 kr.

Et firma forhandlede kaliumcyanid og natriumcyanid i de originale tromler, hvori giften var hjemtaget, uden at forsyne tromlerne med den krævede gule etikette, på hvilken giftens navn og firmaets navn og adresse skulle anføres. Tromlerne blev kun forsynet med det særlige mærke med dødningshoved og ordene »stærk gift« med gult tryk på sort bund. Firmaet forhandlede endvidere natriumhydroxid i plaatsække, i hvilken varen hjemtages, uden at forsyne pakningerne med de krævede etiketter. Endvidere ompakkede firmaet til et rederi natriumhydroxid i små plastposer, uden at forsyne poserne med de krævede etiketter. Poserne blev anbragt i et antal af 20 stk. i en blikspand, der blev påmalet ordene »Natriumhydroxid, kaustik soda. 20 × 1 kg«, uden at blikspanden blev forsynet med den krævede etikette. Der blev rejst tiltale mod firmaet med påstand om pålæggelse af en bøde af passende størrelse. Firmaet vedtog en bøde på 600 kr.

En rustopløser og rustbeskytter, som forhandlede i aerosolbeholdere, viste sig ved analyse at indeholde ca. 10 pct. triklorætylen, som er optaget i giftlovens liste III, klasse A, hvilke stoffer i medfør af indenrigsministeriets bekendtgørelse af 9/10-61 om anvendelse af visse gifte og sundhedsfarlige stoffer ikke må forefindes i aerosolbeholdere. Der blev rejst tiltale

mod selskabet, som importerer midlet, med påstand om pålæggelse af en bøde af passende størrelse. Selskabet vedtog en bøde på 500 kr.

En rustopløser og rustbeskytter i aerosolbeholder viste sig ved analyse at indeholde ca. 1½ pct. metylenklorid og ca. 10 pct. triklorætylen, som begge er optaget i giftlovens liste III, klasse A. Der blev rejst tiltale mod det importerende firma med påstand om pålæggelse af en bøde af passende størrelse. Firmaet blev idømt en bøde på 500 kr.

En grosserer, som havde indkøbt natriumklorat i pakninger à 50 kg forsynet med en af landbrugsministeriets giftnævn til et selskab godkendt etikette, udvejede natriumkloratet i mindre pakninger uden at have etiketter godkendt af landbrugsministeriets giftnævn. Grossererens etikette til terpentintil og til natriumhydroxid svarede ikke til de krav, som stilles i medfør af giftlovgivningens regler, og etiketterne til natriumhydroxid overholdt end ikke hidtil gældende bestemmelser. Kontrollen indstillede, at der blev rejst tiltale, og at sagen, dersom den ikke blev indbragt for retten, blev afsluttet med en bøde på 300 kr., hvoraf 100 kr. for overtrædelse af giftloven og 200 kr. for overtrædelse af bekæmpelsesmiddeloven, hvilken bøde grosserereren vedtog.

Et selskab forhandlede borsyre i emballage, der normalt anvendes i husholdningen til madlavning, nemlig selskabets krydderiposer, hvor der på bagsiden anføres: »... krydderier er garanteret rene og uforfalskede, fordi vi selv importerer vore krydderier i hel stand og støder dem på vor egen krydderimølle« og på forsiden: »Borsyre kun til fremstilling af borvand«. Selskabet forhandlede borsyre i papirposer, som ikke måtte anses for at være tilstrækkelig stærk emballage, samt kloraminsolubletter i plastposer, som heller ikke måtte anses for at være tilstrækkelig stærk emballage. Etiketterne til borsyre og til syresalt svarede ikke til giftlovens krav. Der blev rejst tiltale mod selskabet med påstand om at søge sagen afgjort med en bøde på ikke under 400 kr. under hensyntagen til, at indenrigsministeriet tidligere havde meddelt selskabet, at gentagelsesovertrædelse med hensyn

til etikettering af sundhedsfarlige stoffer måtte forventes at medføre tiltalerejsning. Tiltalte blev idømt en bøde på 100 kr., da det ved det oplyste måtte anses for godtgjort, at tiltalte havde overtrådt lovgivningen ved at forhandle borsyre i emballage, der let kan give anledning til forveksling, og ved at forhandle borsyre og syresalt uden at anvende etiketter som de påbudte. Derimod fandt domstolen det betænkeligt at statuere, at de anvendte poser ikke var tilstrækkelig stærke til de omhandlede kvanta og stoffer, ligesom det under hensyn til stofferens forholdsvis uskadelige karakter fandtes betænkeligt at anse de begåede overtrædelser for uforsvarlig omgang med sundhedsfarlige stoffer, hvorfor tiltalte for så vidt ville være at frifinde. I en senere brevveksling med indenrigsministeriet meddeltes selskabet tilladelse til at forhandle borsyre i mængder på 30 gram og derunder i stærke papirposer eller tilsvarende emballage, der ikke er etiketteret i overensstemmelse med giftlovgivningens krav vedrørende etikettering af gifte og sundhedsfarlige stoffer, idet det dog er et vilkår for tilladelsen, at pakningen, der ikke må kunne forveksles med poser bestemt til krydderier og lignende, forsynes med følgende påskrift: »Borsyre« og umiddelbart herunder ordene: »Kun til fremstilling af borvand«, hvilke poser tillige skal være forsynet med selskabets navn og adresse.

En farvehandler havde et større lager af terpentin aftappet på flasker med ordene »Heidelberg eddike« i fremhævet skrift i glasset og loddevand på glatte, grønne flasker. Loddevandet var kun forsynet med farvehandlerens almindelige, hvide etiketter med påskrift »Loddevand«. Farvehandlerens etikette til acetone, benzin, cellulosefortynder og terpentin overholdt kun delvis bestemmelserne. Der blev rejst tiltale mod farvehandleren med påstand om pålæggelse af bøde af passende størrelse, og farvehandleren vedtog et bødeforlæg på 300 kr.

Et firma forhandlede en luftfornyer bestående af paradiklorbenzol kun indpakket i cellofanpapir, som ikke er stærk emballage, og luftfornyeren var ikke etiketteret i overensstemmelse med § 10, stk. 2, i indenrigsministeriets

bekendtgørelse nr. 305 af 9/10-61. Der blev rejst tiltale mod firmaet med påstand om pålæggelse af bøde af passende størrelse. Firmaet vedtog en bøde på 400 kr.

Et firma forhandlede cyankalium og cyankaliumholdige præparater i emballage, der normalt anvendes til medicin (hvide og brune glatte glas med bakelitskruelåg à 5 g og 1 kg) og i emballage, som ikke var stærk og forsvarligt tilsluttet (plastposer). Nogle af giftene var kun forsynet med hvid etikette og det krævede døddningehovedmærke, enkelte etiketter var ikke forsynet med giftens navn, nogle plastposer var hverken forsynet med etikette eller giftmærke, og noget af giften opbevarede på åben hyld. Firmaets loddevand forefandtes på flasker, der normalt anvendes til medicin og til kosmetiske præparater, og det var kun forsynet med hvid etikette. Der blev rejst tiltale mod firmaet med påstand om pålæggelse af bøde af passende størrelse, og firmaet vedtog en bøde på 500 kr.

En farvehandler, som havde et stort lager af sundhedsfarlige stoffer påfyldt mælkeflasker, saftflasker og lignende, og hvis etikettering ikke var i overensstemmelse med kravene, vedtog en bøde på 300 kr. Kontrollen henledte politimesterens opmærksomhed på, at anvendelsen af mælkeflaskerne til sundhedsfarlige stoffer tillige var en overtrædelse af handelsministeriets bekendtgørelse angående benyttelse af og handel med mælkeflasker m.v. og politimesteren meddelte kontrollen, at der var udfærdiget selvstændig rapport på den forhandler, af hvem farvehandleren havde købt de omhandlede mælkeflasker (ca. 100 stk.).

Et apotek havde leveret et af sine håndkøbsudsalg et glas med ætsnatron, hvis etikette for så vidt angik stoffets betegnelse kun var forsynet med ordet »Kaustisk Soda«, medens liste II kræver ordene »natriumhydroxid« eller »ætsnatron« anvendt, og apoteket havde leveret et andet af sine håndkøbsudsalg tetraklorkulstof, som kun var etiketteret efter hidtil gældende bestemmelser. Sundhedsstyrelsen meddelte apoteket, at håndkøbsudsalgene i første tilfælde havde overtrådt § 10, stk. 2, punkt 3, i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 305 af 9/10-

61 og i sidste tilfælde bekendtgørelsens § 12, stk. 1, jfr. § 10, og at sundhedsstyrelsen fandt anledning til at henlede opmærksomheden på, at der imellem et apotek og dets håndkøbsudsalg bør være et vist tillidsforhold, og at sundhedsstyrelsen fandt det beklageligt, at apoteket ved at levere håndkøbsudsalgene sundhedsfarlige stoffer, der var etiketteret således, at de ikke kunne detailforhandles på lovlig måde, havde gjort brud på dette tillidsforhold, hvorfor sundhedsstyrelsen måtte forvente, at der fremtidig ikke til forhandling en detail bliver udleveret sundhedsfarlige stoffer, som ikke er etiketteret og emballeret i overensstemmelse med de for sådanne stoffer gældende bestemmelser.

I en brugsforening forefandt en brudt pakning med ætsnatron, og på forespørgsel, hvor-

vidt denne blev solgt i løs vægt, besvaredes dette bekræftende. Brugsforeningen blev anmodet om at fremstille en pakning på 250 g. Kommisen gravede ned i ætsnatronen med fingrene og påfyldte en papirpose, som han kun mærkede »Ætsnatron«. På forespørgsel, om det var den sædvanlige måde at udstykke ætsnatron på, besvaredes dette bekræftende. Der blev rejst tiltale mod brugsforeningen for overtrædelse af § 10, stk. 1 og stk. 2 i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 305 af 9/10-61, idet kontrollen bemærkede, at ætsnatron i løbet af kort tid suger fugtighed til sig fra luften, således at forbrugeren vil kunne få nogle alvorlige ætsninger. Formanden for brugsforeningens bestyrelse vedtog en bøde på 350 kr., herunder 50 kr. for opbevaring af et bekæmpelsesmiddel i fareklasse C i en papirpose.

CPAC-samarbejdet

Ved *H. Hedegaard Povlsen*

I dagene 8., 9., 10. og 11. juni 1965 holdt CPAC sit 9. møde. Kemikaliekontrollen var med velvillig støtte fra landbrugsministeriet vært ved mødet, der fandt sted i kontrollens nye lokaler i Sorgenfri.

Efter invitation fra CPAC deltog en repræsentant fra hver af kontaktinstitutionerne i Finland, Norge og Sverige som observatør ved mødet:

Professor Paavo Purokoski fra Finland, civilingeniør Håkon Friestad fra Norge, fil.lic. frk. S. Renvall fra Sverige.

AOAC-samarbejdet

Der er nu etableret en fast kontakt mellem AOAC og CPAC, idet dr. Milton S. Schechter, Beltsville, USA, der deltog i mødet som observatør, blev indvalgt som komiteemedlem.

Publicering af CPAC-metoderne

I november 1960 publiceredes den første

CPAC-metode i *FAO Plant Protection Bulletin*. Indtil februar 1965 er nedenstående 29 CPAC-metoder blevet publiceret i dette tidsskrift:

1. Mercury in Formulated or Technical Products (1960, 9 (2) 19-28)
2. Determination of Sulphur in Colloidal Sulphur (1961, 9 (5) 80-81)
3. Determination of Sulphur in Dispersible Sulphur (1961, 9 (5) 81)
4. Determination of Particle Size Distribution in Colloidal and Dispersible Sulphurs (1961, 9 (5) 83-84)
5. Determination of Particle Size of Micronized Sulphurs (1961, 9 (6) 103-108)
6. Evaluation of Wetting Agents (1961, 9 (7) 126-129)
7. DDT Technical (1961, 9 (8) 153-156)
8. Determination of MCPA by the Use of Liquid/Liquid Chromatography (1961, 9 (9) 173-180)

9. Determination of MCPA Contents of Herbicides by Infrared Spectroscopy (1962, *10* (1) 17-20)
 10. Determination of Suspensibility of Water-Dispersible Powders (1962, *10* (2) 39-41)
 11. Method of Analysis for Rotenone (1962, *10* (3) 67-69)
 12. Methods of Analysis for Lindane (1962, *10* (4) 84-92)
 13. Accelerated Storage Procedure (1962, *10* (5) 110)
 14. Technical and Formulated Diazinon (1962, *10* (5) 11-114)
 15. BHC Technical (1962, *10* (6) 134-142)
 16. Water-Insoluble Inorganic Copper Compounds (1963, *11* (1) 11-19)
 17. 2,4-D, 2,4-D Salts and 2,4-D Formulations 1963, *11* (3) 36-42; (3) 59-68)
 18. DDT Dusts and Water-Dispersible Powders (1963, *11* (4) 90-92)
 19. DNOC Herbicides (1963, *11* (5) 110-111)
 20. 2,4,5-T and 2,4,5-T Formulations (1963, *11* (5) 112-114)
 21. Chlorbenseide and its Formulations (1963, *11* (6) 131-135)
 22. Chlorfenson and Chlorfenson Formulations (1964, *12* (1) 17-21)
 23. Fenson and Fenson Formulations (1964, *12* (2) 44-45)
 24. Demeton-Ethyl, Demeton-Methyl (1964, *12* (3) 70-71)
 25. Demeton-S-Methyl (1964, *12* (4) 86-87)
 26. 2,2-Dichloropropionic Acid and Sodium 2,2-Dichloropropionate (1964, *12* (4) 88-91)
 27. Technical BHC Dusts and Water-Dispersible Powders (1964, *12* (5) 114-116)
 28. Technical DDT Solutions, Emulsifiable Concentrates and Emulsions (1964, *12* (6) 131-138)
 29. Technical BHC Solutions, Emulsifiable Concentrates and Emulsions (1965, *13* (1) 20-21).
- Næste CPAC-møde vil blive holdt i Frankrig i dagene 31/5, 1/6, 2/6 og 3/6 1966.